

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1922 roku.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

352.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 maja 1922 r.

w przedmiocie taksy dla pisarzy hipotecznych.

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie taksy tymczasowej dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. № 67, poz. 451) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się następującą taksę dla pisarzy hipotecznych:

1. od wniosku o przepisanie tytułu własności, wciągnięcie do ksiąg hipotecznych tytułów dłużnych oraz regulacji spadku:
 - a) do 100.000 mk. 2°/_o
najmniej jednak 1000 mk.
 - b) powyżej 100.000 mk. od nadwyżki $\frac{1}{3}$ ^o/_o
2. od wniosku o wpisanie do wykazu hipotecznego kaucji, hipotek sądowych i hipotek prawnych oraz wszelkich ostrzeżeń na sumę:
 - a) do 100.000 mk. 2°/_o
najmniej jednak 1000 mk.
 - b) powyżej 100.000 mk. od nadwyżki $\frac{1}{3}$ ^o/_o nie więcej jednak niż 10.000 mk.
3. od wniosku o wykreślenie praw hipotekowanych na sumę:
 - a) do 100.000 mk. — połowa wynagrodzenia w p. 1 przewidzianego, najmniej jednak 1000 mk.
 - b) powyżej 100.000 mk. — od nadwyżki — czwarta część tego wynagrodzenia, nie więcej jednak niż 10.000 mk.
4. od wniosku o odłączenie ksiąg hipotecznych, lub o połączenie ksiąg oddzielnych:
 - a) w księdze głównej 6000 mk.
 - b) w księdze nowozałożonej 1000 mk.
5. od wniosku o przerobienie, czyli uporządkowanie wykazu hipotecznego 3000 mk. ponadto od każdej treści, ulegającej przepisaniu 100 „
6. od protokołu pierwiastkowego zaprowadzenia hipoteki:
 - a) w kancelariach hipotecznych przy sądach pokoju 3000 mk.
 - b) w kancelariach hipotecznych przy sądach okręgowych 6000 „
7. od wszelkich innych wniosków, jak to: o wezwanie do pierwiastkowego zaprowadzenia hipoteki, o ogłoszenie decyzji zwierzchności hipotecznej, ujawnienie spadku wakującego, działów, pozostawienie w niepodzielności,

- wdrożenia postępowania egzekucyjnego, od wniosków łącznych (dodatkowych itp.) 1000mk.
8. od protokołów faktycznego wydania listów zastawnych instytucji kredytowych $\frac{1}{4}$ część procentu od sumy nominalnej.
9. za wciągnięcie do wykazu hipotecznego treści, za każdą treść 100 mk.
10. od odpisów z wykazów hipotecznych, wypisów i odpisów aktów notarialnych, aktów stanu cywilnego, zaświadczeń z repertoriów i ksiąg opłat, poświadczenia terminów, zamknięcia postępowania spadkowego:
 - za każdą stronicę całą lub zaczęta 200 mk.
 - najmniej jednak 400 „
 Stronica arkusza powinna obejmować najmniej 25 wierszy, a każdy wiersz najmniej 18 sylab.
11. za świadectwa z wykazu hipotecznego specjalne (rozumowane) 1000 mk.
12. od każdej pozycji świadectwa zamieszkań osób, mających ujawnione prawa w wykazie hipotecznym 100 mk. najmniej jednak 200 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1921 r. w przedmiocie zmiany taksy dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. № 69, poz. 456).

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:
Sobolewski

353.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 15 marca 1922 r.

w przedmiocie utworzenia Izb Lekarskich.

Na podstawie art.: 2, 10, 46 i 48 ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o ustroju i zakresie działania Izb lekarskich (Dz. U. R. P. № 105 poz. 763) zarządza się, co następuje:

- § 1. Na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej tworzy się tymczasowo następujące Izby Lekarskie:
- 1) Izba Lekarska m. stoł. Warszawy z siedzibą w Warszawie, obejmująca obszar m. stoł. Warszawy.
 - 2) Izba Lekarska warszawsko-białostocka, z siedzibą w Warszawie, obejmująca obszary województw: warszawskiego i białostockiego.
 - 3) Izba Lekarska łódzka, z siedzibą w Łodzi, obejmująca obszar województwa łódzkiego.
 - 4) Izba Lekarska krakowska, z siedzibą w Krakowie, obejmująca obszar województw: krakowskiego i kieleckiego.
 - 5) Izba Lekarska poznańsko-pomorska, z siedzibą w Poznaniu, obejmująca obszary województw: poznańskiego i pomorskiego.

- 6) Izba Lekarska lwowska, z siedzibą we Lwowie, obejmująca obszary województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.
7) Izba Lekarska lubelska, z siedzibą w Lublinie, obejmująca obszary województw: lubelskiego, wołyńskiego i poleskiego.

Co do przynależności obszaru województwa nowogródzkiego, do jednej z Izb Lekarskich, wydane będzie osobne rozporządzenie.

§ 2. Sposób przeprowadzenia pierwszych wyborów do Rad Izb Lekarskich unormowany będzie osobnym rozporządzeniem.

Minister Zdrowia Publicznego:
Chodźko

354.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 27 kwietnia 1922 r.

o budowie i ustawianiu kotłów parowozowych i kotłów parowych ustawianych w wagonach kolejowych, jakoteż o nadzorze nad nimi.

Na mocy ustaw o nadzorze nad kotłami parowymi z dnia 31 maja i 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303 i № 108 poz. 786) zarządza się co następuje:

I. Zakres i przedmiot przepisów.

§ 1. Przepisom poniższym podlegają wszystkie kotły parowe parowozowe i ustawiane w wagonach kolejowych, pracujące na kolejach użyteczności publicznej przy ich budowie i eksploatacji.

§ 2. Za kotły parowe w znaczeniu przepisów niniejszych uważać należy wszystkie naczynia zamknięte, w których pod działaniem energii cieplnej woda przechodzi w parę o prężności wyższej od ciśnienia atmosferycznego, użytą na zewnątrz naczynia, przyczem za prężność odpowiadającą 1 atmosferze przyjmuje się ciśnienie równe jednemu kilogramowi na jeden centymetr kwadratowy.

Pod „nadprężnością pary” rozumie się wyrażoną w atmosferach nadwyżkę prężności pary w kotle ponad ciśnienie atmosferyczne.

Pod „powierzchnią ogrzewalną kotła” rozumie się tę część powierzchni ścian kotła, na której ściany stykają się z jednej strony z wodą, z drugiej zaś z gazami spalinowymi. Wielkość powierzchni ogrzewalnej oblicza się w metrach kwadratowych i ściśle według wymiarów ścian po stronie ogrzewanej spalinami.

II. B u d o w a.

Materiał kotłów.

§ 3. Ścianki kotłów powinny być wykonane z miękkiego, zlewnego lub zgrzewnego (kownalnego), nie hartującego się żelaza lub miedzi.

Na stykające się ze spalinami rurki płomienne i wodne można używać mosiądzu, jeżeli wewnętrzna ich średnica nie przekracza 102 mm. i o ile rurki te są bez szwu.

Zastosowanie innych materiałów na ściany kotła wymaga zezwolenia Ministerstwa Kolei Żelaznych.

§ 4. Materiały przeznaczone do budowy i naprawy kotłów powinny być wypróbowane przez upoważnione do tego przez Ministerstwo Kolei Żelaznych osoby lub instytucje. Warunki techniczne, jakim te materiały mają odpowiadać, są ustanawiane przez Ministerstwo Kolei Żelaznych. Rodzaj i własność materiałów kotłów zbudowanych z granicą mogą być poświadczane przez właściwe organy urzędowe w miejscu pochodzenia tych materiałów lub w miejscu budowy kotła.

Linja wodna.

§ 5. 1. Wysokość warstwy wody ponad najwyższym miejscem ścian kotła, stykającym się ze spalinami grożącymi jeszcze rozżarzeniem tych ścian, powinna wynosić przynajmniej 100 mm. Linja odpowiadająca określonej w powyższy sposób najniższemu dozwolonemu poziomowi wody nazywa się linią wodną.

2. Za spaliny nie grożące rozżarzeniem uważa się takie, które przeszły uprzednio powierzchnię ogrzewalną, nie mniejszą niż 20-krotna całkowita powierzchnia rusztu przy ciągu zwykłym, lub 40-krotna przy ciągu wzmocnionym. Przy kotłach, nie posiadających rusztu, przyjmuje się za jego powierzchnię w obliczeniu powyższem czterokrotną powierzchnię najszerzego przekroju pierwszego kanału.

3. Za ciąg wzmocniony uważa się: a) ciąg spowodowany rozrzedzeniem gazów spalinowych wyższem niż 25 mm. słupa wody, wytworzonym przez urządzenie inne niż komin i mierzonem bezpośrednio za ostatnim kanałem dymowym kotła i b) ciąg wywołany w palenisku przez ciśnienie powietrza wyższe niż 40 mm. słupa wody przy wdmuchu.

Otwory do czyszczenia kotła.

§ 6. Kocioł powinien posiadać potrzebną ilość odpowiednio rozmieszczonych, szczelnie zamykanych włazów i innych otworów do czyszczenia wnętrza z osadów.

Włazy do wejścia wewnątrz kotła winny mieć wymiary nie mniejsze niż 300×400 mm. — w razach wyjątkowych 280×380 mm. Przy kotłach o średnicy ponad 1500 mm. długość wykroju na właz w płaszczu kotła, mierzona równolegle do jego osi, nie może wynosić więcej niż 400 mm.

Zawory bezpieczeństwa.

§ 7. 1. Kocioł powinien posiadać conajmniej 2 niezależne od siebie zawory bezpieczeństwa, połączone z kotłem wprost lub najkrótszym kroćcem.

2. Zawory bezpieczeństwa muszą być dostępne i sporządzone w ten sposób, ażeby można było w każdej chwili sprawdzić ich stan.

3. Najwyższe naciążenie zaworów bezpieczeństwa winno być tak ustosunkowane, aby się otwierały one w razie osiągnięcia nadprężności dozwolonej (§ 2). Przy normalnej pracy kotła suma prześwitów wszystkich zaworów winna dawać ujście takiej ilości pary, aby prężność jej w kotle w żadnym wypadku nie mogła przekroczyć dozwolonej więcej niż o $\frac{1}{10}$.